

כתובות נא

מ. שווערד

1. דרוש וחדוש ח"א - כתובות דף נא ע"א

אימא סיפא כו' ול"כ כל נכסים דא"ל אחראין לכתובתך כו' אתאן לר"י דאמר אחריות טעות סופר. תמוה לי מאי שייטיה דט"ס כאן למ"ש רש"י דבס"ד מיירי שמחלה והא מחילה בפירוש בודאי מהני דאף דהוי תנאי ב"ד מ"מ מהני לענין אחריות מחילה כדקתני כתובת אשה שאין בה אחריות ממילא נשמע דבפירוש שלא באחריות דמהני גם לר"י דלא תטרוף ממשעבדי ופשטא דמתני' דקתני שהוא תנאי ב"ד ניחא דבאמת קאי על מנה השניי' ועל טריפת הלוקחות הטעם דט"ס הוא, אבל ההיא דלעיל קשה:

2. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף נא/ב

אמר אבוה דשמואל אשת ישראל שנאנסה אסורה לבעלה חיישינן שמא תחלתה באונס וסופה ברצון

3. פני יהושע על כתובות - דף נא ע"ב

הא גופא קשיא לי אמאי אסר לה אבוה דשמואל מדאורייתא משום חששא שמא סופה ברצון ואמאי לא מוקמינן לה בחזקת היתר לבעלה וחזקת כשרות ... והנראה לענ"ד בזה דטעמא דאבוה דשמואל דסתמא דמילתא הכי הוא קידדרוב הנבעלות באונס סופן לרצון כיון דיצר אלבשה ומתהני מעבירה כדמשמע להדיא מלישנא דרבא דקחשיב להא מילתא אונס וקאמר לישנא שאלמלא נזקק לה היא שוכרתו אלמא דאפילו לרבא שכחא מילתא טובא דבסוף ביאה אליה יצרא טובא והכי משמע בירושלמי פ"ד דסוטה בהאי איתתא שנבעלה באונס ואתיא לקמיה דר' יוחנן אמר לה ולא ערב לך בסוף אמרה לו משל לטומן אצבעו בשבת ואצ"ל ביוה"כ אע"פ שבתחילתו אינו ערב בסוף ערב לו אלמא דסתמא דמילתא הכי הוא אלא דלרבא מהני האי טעמא דיצר אלבשה למיחשבה אונס ולאבוה דשמואל לא מהני כן נראה לי נכון:

4. ספר הפלאה על כתובות - דף נא עמוד ב

אמר אבוה דשמואל וכו'. הקשה בספר פני יהושע דאמאי לא לוקי אחזקת כשרות ואחזקת היתר לבעלה וניחא ליה משום דרוב הנבעלות באונס מתרצות בסוף. והוא דחוק דנהי דלענין חזקת היתר לבעלה יש לומר כן. אבל מחזקת כשרות אכתי קשה וכי נימא דרוב נשים אינם כשרות. (ותו דאכתי לא מתרצא בשביות מלכות דאמרינן מסתמא דשמא נתרצה אפילו לרבא דפליג על אבוה דשמואל בשאר נשים שנאנסו. ואמאי נוקי אחזקת כשרות דלא נתרצה לו). והנראה דלפי מאי דאמר אביי בר"פ כל שעה דף כ"ה ע"ב דלא אפשר וקמכיון שרי לכתחלה לר' יהודה דלא אזיל בתר כונה. א"כ שפיר חיישינן כיון דנאנסה דשמא נתרצה לו בסוף ביאה דהתירא הוא לדידה כיון דלא אפשר ולא שייך חזקת כשרות כלל. והא דאסורה לבעלה היינו משום דלאו בעבירה תליא מילתא. דהא קי"ל באה"ע סימן קע"ח דבינתה בשוגג ואומר מותר אפ"ה אסורה לבעלה אף דלא נתכונה לעבירה. משום דעכ"פ מעלה בבעלה כיון דברצונה היה וה"ה כה"ג

5. ספר הפלאה על כתובות - דף נא עמוד ב

תוס' ד"ה אסורה לבעלה וכו'. לכאורה קשה ליה מאי קשיא להו מאסתר. מא כתבו התוס' לעיל דף ט' ד"ה מפני מה וכו'. ואין נראה דנהי דידוע לרבים שהביאה לביתו מ"מ בפני בני אדם לא שימש וכו'. א"כ יש לומר כיון דאמרינן ברפ"ק דמגילה מגנותו של אותו רשע וכו'. א"כ לא ראו השימוש ואמרינן הפה שאסר וכו'. ונאמנת שהיא אנוסה מתחלה ועד סוף. ודמי לשבוייה דאע"ג דרוב נכרים פרוצים מותרת לבעלה ישראל ואפילו אומרת שנאנסה. והיינו מטעם שנאמנת במיגו כנ"ל. וצ"ל דס"ל להתוס' דכיון דהיתה בחזקתה כמה זמנים הוי כודאי

6. ספר הפלאה על כתובות - דף נא עמוד ב

אין להקשות מאסתר דצדקת גמורה היתה. דאף דכתבנו דמצד הדין התירא הוא מ"מ כיון דצדקת גמורה היתה ודאי לא נתרצ' כדאמרינן ביבמות דף קי"ג גבי יעל והא קא מתהני מעבירה אמר ר' יוחנן טובתן וכו' דקא שדי בה זוהמא ע"ש. ותו דעכ"פ כיון דנאסרת לבעלה דה"ל מעל בבעלה מסתמא לא נתרצה. ולא מעלה מעל במרדכי בעלה. ותו דלא היתה נבעלת למרדכי אחר כך. ודוק:

7. ריטב"א על מסכת כתובות דף נא/ב

א"א שנאנסה אסורה לבעלה חיישי' וכו' והא דפרכינן אונס דשרא רחמנא היכי משכחת לה. הכי פירושו היכי משכחת לה הלכה למעשה דהא בכל דוכתא אמרינן דאפילו מדרבנן אונס בישאל משרי שרי: